REJESTR DOTYCZY: KOMOROWSKI Tadeusz
ps. "Korczak", "Ksawery", Bór"

s/c Mieczysława Marii Piotra i Wandy

z d. Zaleskich

* 1 czerwca 1895 w maj. Chorobrów p.Trembowlą

kraj: Małopolska Wsch.

+ 24 sierp. 1966 w Woughton-on-the Green. Bucks.

kraj: UK.

pochowany: Gunnersbury Cemetery ; N1994 prochy

nr grobu: złożono na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach (Kwatera A 28-7-7)

Nr rejestracyjny
145 66
/

Nota zamieszczona:
w tomie I
czesci pierwsza

Indeks
VIRTUTI MILITARI

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

	znak rozpoznawczy
Dokumentacja złożona w kopertotece nr 2.	42o/ t. nr 2/
Times 26.8.66 - Obituary	48/ 26.VIII.66/
SKO - karta ewidencyjna	4o2
Armia Krajowa w Dokumentach	217

Uwagi:

D.P. 18.9.09

GENERAŁ DYWIZJI
TADEUSZ BÓR – KOMOROWSKI
1895 – 1966

W czterdziestą trzecią rocznicę śmierci
Dowódcy Armii Krajowej i Naczelnego Wodza
zostanie odprawiona msza św.
w kościele garnizonowym pw. św. Andrzeja Boboli
w niedzielę 27 września 2009, o godz. 12.00

RODZINA
KOŁO ŻOŁNIERZY AK

Nota:

Przypisy:

1349 ~~968~~ 1005 ~~1289~~ - synowie:

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Dziennik Polski:
26.8.66 - wiadomosmosci o śmierci z fotografia
3o.8.66 - nekrologi
31.8.66 - nekrologi — 18/26,3o i 31.VIII.66/

Tydzien Polski:
27.8.66 - nekrologi
3.9.66 - wspomnienie gen.T.Pełczyńskiego — 47/31.VIII.i 3.IX.66/.

Tydzien Polski:
8.8.7o - "Nad grobem gen. Bór Komorowskiego"
2.1o.71 - wspomnienie Stefana Tomaszewskiego — 47/8.VIII.70 i 2.X.71/

Wiadomosci:
nr 1o94 wspomnienie Włodzimieeza Ledóchowskiego
"Bor Komorowski okiemxxxxxxxxxxxxxkuriera"
nr 1330 - "Gdy ważyły się losy stolicy" Jan Ciechanowiecki — 50/nr 1o94 i nr 1330/

Wiadomosci na Antenie 25.9.66 "Sp gen. Bór Komorowski w oczach swoich podkomendnych" — 50/ Na Antenie 25.IX. 66/

Tydzien Polski 31.7.76 "Powstancy i ich dowódcy"
piora Jana Nowaka — 47/31.VII.76/

Przegląd Kawalerii i Br.Panc. nr 78,s.52o — 40/ nr 78.520/

RO32,141,636, of.sł.st.kaw. płk 1.1.28 /* 1.6.1895/

VM., KW3, KZzł. dca 9 p.uł. — 120/32/

Kwestionariusz biograficzny — 134

Sylwetki Dowódców Pułku

rtm. Tadeusz Komorowski

Utworzono: niedziela, 07, listopad 2010 07:02
Poprawiono: czwartek, 25, październik 2012 08:08
Administrator
Odsłony: 420

gen. dyw. Tadeusz Komorowski, pseudonim Bór, Znicz, Lawina

(ur. 1 czerwca 1895 w Chorobrowie, w pow. brzeżańskim, zm. 24 sierpnia 1966 w Buckley, w Anglii)

generał dywizji Wojska Polskiego, dowódca Armii Krajowej. Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych (mianowany niedługo przed ostatecznym zawieszeniem broni w Powstaniu Warszawskim

Odznaczony: Order Orła Białego (pośmiertnie, 1995), Krzyż Komandorski Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Kawalerski Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Złoty Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Walecznych – trzykrotnie, Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi

Urodził się w rodzinie hrabiego Mieczysława Mariana Komorowskiego herbu Korczak i Wandy Zaleskiej-Prawdzic. Spokrewniony z gen. Tadeuszem Rozwadowskim, w majątku którego przyszedł na świat. Karierę wojskową rozpoczął w armii austro-węgierskiej. W czasie I wojny światowej służył na froncie rosyjskim i włoskim. W Wojsku Polskim od 1918. W wojnie bolszewickiej, w dniach 20–31 sierpnia 1920, dowodził 12 Pułkiem Ułanów Podolskich. Brał udział w bitwie pod Komarowem (został w niej ranny).

Następnie m.in. instruktor jazdy konnej w Oficerskiej Szkole Artylerii w Warszawie (1922–1923), uczestnik olimpiady w Paryżu w 1924 w jeździectwie, kwatermistrz a następnie zastępca dowódcy 8 Pułku Ułanów Księcia Józefa Poniatowskiego (1924–1926), kierownik ekipy jeździeckiej na olimpiadzie w Berlinie w 1936. W latach 1927–1938 dowódca 9 Pułku Ułanów Małopolskich stacjonującego w garnizonie Trembowla, a w okresie 1938–1939 komendant Centrum Wyszkolenia Kawalerii w Grudziądzu.

Ukończył studia na Politechnice Lwowskiej.

W kampanii wrześniowej 1939 najpierw dowódca Ośrodka Zapasowego Zgrupowania Kawalerii w Garwolinie, a następnie zastępca dowódcy Kombinowanej Brygady Kawalerii płk Adama Zakrzewskiego w składzie Armii Lublin.

W konspiracji komendant Obszaru Kraków ZWZ, od maja 1940 generał brygady, po dekonspiracji i

przedostaniu się do Warszawy zastępca komendanta głównego ZWZ – dowódcy AK, od 1 lipca 1943 (formalnie od 17 lipca) dowódca Armii Krajowej. Od marca 1944 generał dywizji. Podjął decyzję o wybuchu powstania warszawskiego:

> *"ŻOŁNIERZE STOLICY! Wydałem dziś upragniony przez Was rozkaz do jawnej walki z odwiecznym wrogiem Polski, najeźdźcą niemieckim. Po pięciu blisko latach nieprzerwanej walki, prowadzonej w podziemiach konspiracji, stajecie dziś otwarcie z bronią w ręku, by ojczyźnie przywrócić wolność i wymierzyć zbrodniarzom niemieckim przykładną karę za terror i zbrodnie dokonane na ziemiach Polskich".*

Od 30 września 1944 – Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych. Po upadku powstania w niewoli.

Po wojnie przebywał na emigracji w Wielkiej Brytanii, gdzie do 1946 był Naczelnym Wodzem Polskich Sił Zbrojnych na obczyźnie, w latach 1947–1949 pełnił urząd premiera rządu RP na uchodźstwie. Od lipca 1956 wchodził w skład emigracyjnej Rady Trzech.

Komorowski zmarł na atak serca w trakcie polowania. Pochowany na cmentarzu Gunnersbury w Londynie.

Żonaty od 1930 z Ireną hr. Lamezan-Salins (1904–1968), córką generała Lamezana. Miał z nią dwóch synów: Adama i Jerzego. Ten drugi urodził się tuż po powstaniu, obarczony zespołem Downa.

Edynburski Biuletyn Informacyjny
423 Rok 1966.

ś.p.

GENERAŁ TADEUSZ BOR-KOMOROWSKI

W dniu 24 sierpnia 1966 zmarł nagle Gen Tadeusz Bór Komorowski były dowódca Armii Krajowej od lipca 1943 do końca Powstania Warszawskiego, były naczelny wódz Polskich Sił Zbrojnych, były premier Rządu Polskiego na obczyźnie a od dnia 30 lipca członek Rady Trzech, odznaczony orderem Virtuti Militari, 2, 4 i 5-ej klasy wielokrotnie Krzyżem Walecznych i licznymi innymi orderami.

Nazwisko Jego stało się od roku 1944 symbolem Polski Walczącej i znane było nie tylko Polakom ale i szerokiej opinii światowej.

Z kraju przysłano samolotem wieniec kwiatów biało-czerwonych z napisem: "Swojemu Komendantowi Głównemu Żołnierze Armii Krajowej z Kraju - Niech się Polska przyśni Tobie", oraz szereg listów i depesz kondolencyjnych od poszczególnych żołnierzy i grup A K z kraju

Kondolencje napływają z całego świata od organizacji kombatanckich, społecznych i innych polskich i obcych.

W przeddzień pogrzebu wystawiono trumnę w kościele św.A.Bobolii, zaciągnięto wartę honorową żołnierzy A.K. Wartę prowadził mjr.M.Łorenz, uczestniczyli w niej żołnierze gen.Bora i Jego najbliżsi współpracownicy we władzach Koła AK.

Przed trumną przykrytą flagą państwową umieszczono wieńce od rodziny i z kraju.

Po odprawieniu egzekwii przez ks. prałata Sołowieja tysiące Polaków złożyło hołd Wielkiemu Polakowi.

W piątek 2 września kościół zapełnił się szczelnie tłumami Polaków.Ks,kardynała Heenana reprezentował ks biskup F.Casey, byli obecni attaches wojskowi Stanów Zjednoczonych i Francji w mundurach wojskowych. Brak było przedstawicieli władz rządowych i kół wojskowych brytyjskich z wyjątkiem delegata Foreing Office.

Po nabożeństwie przewieziono trumnę na cmentarz Gunnebury, gdzie ponad trzytysieczny tlum oczekiwał na przybycie konduktu. Wokół otwartej mogiły usta-

wiły się w czworobok poczty sztandarowe.

Nad grobem gen Bora-Komorowskiego przemówienia żałobne wygłosili: gen Anders, Ojciec Superior T.Sporny, T.J., dawny żołnierz AK oraz generał T.Pełczyński, który wsypał do groby ziemię ze Starówki specjalnie przysłaną.

Przy dźwiękach werbli i pochylonych sztandarach wpuszczono trumnę do grobu.

(S.M.)